

KÁRMELHEGYI LEVELEK

A SARUTLAN KÁRMELITA NŐVÉREK BARÁTAINAK

MAGYARSZÉK • 2023/1. SZÁM

ISTEN ELŐTT - KRISZTUSSAL - MINDENKIÉRT

„Mivel szerette övéit, mindvégig szerette” (Jn 13,1) - csak így lehet megérteni a keresztet, amely nem a vég, hanem kiemelkedő helye a húsvéti misztériumnak. Itt találkozunk az ég és a föld. Jézus a kereszten megölte a gyűlöletet. Nem lehet a gyűlölet az utolsó szó. A kereszten született meg a reménység. Ha minden összeomlik, akkor emelhetjük föl a fejünket. Minden keresztünkben élet források. Jézus halálából születik az Egyház. Élet fakad abból, ha engedjük magunkat Jézussal a keresztre szögezni. A Jézus iránti elkötelezettségünk arra hív, hogy megéljük a dicsőséges keresztet.”

Marie-Elisabeth nővér

Áldott nagybőjti készülést
és a Feltámadás örömében megélt,
kegyelmekben gazdag húsvéti ünnepeket kívánunk
imádsággal és szeretettel

Beáta nővér és a Kármelita nővérek közössége

Ferenc testvér alkotása, oltárkereszt részlet,
a Kármelita nővérek kápolnájában

AZ ÉBERSÉG

„Történt pedig e beszéd után mintegy nyolc nappal, hogy maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, és felment a hegyre imádkozni. Miközben imádkozott, arcának színe elváltozott, a ruházata fehér lett és fényben sugárzó. És íme, két férfi beszélgetett vele, Mózes és Illés, akik dicsőségben megjelentek, és beszéltek az ő eltávozásáról, amelyet Jeruzsálemben készült beteljesíteni. Pétert és a vele lévőket elnyomta az álom. Amikor felébredtek, látták dicsőségét, és a két férfit, akik ott álltak vele. És történt, hogy amikor eltávoztak tőle, Péter ezt mondta Jézusnak: »Mester! Jó nekünk itt lenni! Hadd csináljunk három sátrat: neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet!« Nem tudta ugyanis, hogy mit mond. Amíg ezeket mondta, felhő szállt le, és elborította őket. Amint a felhőbe jutottak, félelem fogta el őket. A felhőből szózat hallatszott: »Ez az én választott Fiam, őt hallgassátok«. Mikor a szózat elhangzott, Jézus ismét egyedül volt. Ők pedig hallgattak, és senkinek sem szóltak azokban a napokban mindarról, amit láttak.”(Lk 9,28-36)

A római liturgia ősidőktől fogva megemlékezett a színeváltozásról, mégpedig nagybőjt második vasárnapján. Később az Egyház augusztus hatodikán külön ünnepet is szentelt ennek

a misztériumnak. A színeváltozás jelene mindhárom szinoptikus evangéliumban szerepel, s nagyon fontos mondanivalót hordoz. „Krisztus istenségének rejtett energiája kiárad emberiségének szentségén keresztül, s egy pillanatra látni engedi Krisztus legtitkosabb, belső természetét. A szeretet vakító fényének ez a kinyilvánult misztériuma feltárta a tanítványok előtt, hogy mi fog történni Krisztus második eljövetelekor: az

itt megmutatkozó mennyei fény átalakítja majd a teremtet mindenséget.”¹⁾

A dicsőségek ez a túlradó ragyogása azonban – s ezt a keleti és nyugati egyház misztikusai egyöntetűen vallják – lelki rövidzárlatot is eredményezhet. „Felhő szállt le, és elborította őket” – írja Lukács. A túl erős fény elvakítja, sötétségbe meríti az imádkozót. Isten annyira abszolút, transzcendens és erőteljes fény, hogy aki tekintetét erre a sugárzó világosságra fordítja, eleinte úgy érzi, mintha megvakulna. Ugyanakkor ez a tapasztalat nem más, mint Isten bensőséges közelségének sötétje, mégpedig gyógyító sötétsége. Szent Ágoston szívünk látásának meggyógyításáról beszél, hiszen ezzel láthatjuk meg Istent.²⁾ Nem minden sötétség áldott, de minden sötétség áldássá válhat.

Aki beleegyezik a tisztulási folyamatba, aki engedi, hogy az irányítás kicsússzon a kezéből, s Isten átvegye a kormányt, aki elviseli, hogy az Úr utat törjön érkezéséhez, abban Isten új képességeket szabadít fel. Elvezet a saját erőforrásainkon túlra. Keresztes Szent János erről így ír: „A szemlélődés sötét éjszakája annyira magába meríti és annyira átítatja a lelket, Istenéhez annyira közel viszi, hogy mindentől elzárja és megvédelmezi, ami nem Isten. A lélek gyógyulásáról van itt szó, arról, hogy visszanyeri az egészségét, azaz Istent.”³⁾

Mindenkit szeretnék bátorítani, ha a sötétség és a szárazság megtapasztalásával találkozik: ne futamodj meg, tarts ki! Amit ez a helyzet felkínál számodra, nem más, mint az önző, birtokolni vágyó énedtől való szabadulás esélye annak érdekében, hogy Isten töltsen be az üressé vált belső teret. Amennyiben bízol abban, hogy Isten jelen van ebben a folyamatban, akkor elkerülhetetlen fájdalmaid haláltusából szülési fájdalmakká alakulhatnak át. S lassan-lassan elkezd világítani a szívedben egy szelíd, derűs belső fény, amit semmi sem tud kioltani. Sem a megpróbáltatások, sem a jövő bizonytalansága, sem az öregedés, sem a halál. Ez a felragyogó belső fény, „az élő szeretetláng”, vagyis a Szentlélek, a szív legmélyén él, belülről világít, s így a sötétben is folytatni tudod az utadat.

„Az ember újfajta értelmi struktúrára tesz szert, új módon, Isten világosságában látja a valóságot. Isten mintegy lelki röntgensugarakat bocsát az ember rendelkezésére, amelyek segítségével a jelenségek mélyére láthat, és tekintete

messzebbre hatolhat a jelenségek felszínénél... A valódi látás mintegy lelki szemüveget kölcsönöz nekünk, amely kiigazítja a valóságról alkotott torz képünket, a saját projekcióink kivetülésének eredményét. Ha a Szentlélek hatására Krisztus világossága fokozatosan felfénylik lelkünkben, egész értelmünk átalakul és kifinomulttá válik. Annak köszönhetően, hogy a hit sötét és száraz éjszakájában végbemenő hosszas tisztulásunk lebontja hamis támaszainkat és téves vigaszainkat, sugárzó fénnel feltűnik előttünk Isten dicsősége, és Krisztus világosságát befogadó szemünk új módon kezdi látni a világot.”⁴⁾

Engedjük a lelkünkbe költözni Keresztes Szent János szinte refrénszerűen ismételt tanácsát: „Higgy Istenben, aki mérhetetlenül nagyobb, mint a Vele kapcsolatos érzéseink, és messze felülmúlja Róla alkotott elképzeléseinket! Higgy ebben az Istenben, aki Jézus Krisztusban kinyilatkoztatta magát! Ez a legvalóságosabb esemény. Más tapasztalatokat pedig csak akkor vegyél komolyan, ha erre irányulnak, vagy ezen nyugszanak.”⁵⁾

A színeváltozás jelenetének még egy felettébb különös részletére szeretnék kitérni. Lukács beszámolója szerint ekkor és majd később, a Getszemáni kertben is, (Lk 22,45) a tanítványokat elnyomja az álom. Hogyan lehetséges ez, hiszen mindkét esetben valami egészen egyedülálló élményt élnek át? A színeváltozás során addig soha nem tapasztalt módon tárul fel előttük Isten dicsősége Krisztusban. A természetlen fényt, Isten sugárzó, ugyanakkor elvakító jelenlétét korábban

még nem tapasztalták meg ilyen átütő erővel. A Getszemáni kertben pedig szintén olyan dolog történik velük, ami azelőtt sohasem: Jézus arra kéri őket, most, egyetlen egyszer, hogy imádkozzanak Érte. S ők elalszanak. Nézzük meg kicsit közelebbről ezt a különös elalvást a Getszemáni kerti jelenetben.

Jézus ide is Pétert, Jakabot és Jánost viszi magával. Életerős férfiakról van szó, akik – a csoportdinamika alapján – egymást is tudták volna erősíteni a virrasztásban. Mindez nyilvánvalóvá teszi, hogy itt nem egyszerűen egy szokványos fizikai álomosságról van szó. Ez az elalvás a valóságnak egy mélyebb, spirituális rétegére mutat rá.

Mielőtt a tanítványok elaludtak volna, Jézus bizalmasan megvallja előttük lelke szomorúságát. „Rettegni és gyötrődni

¹⁾ Vö. Gregory Collins osb, Krisztus kinyilvánult misztériuma II. kötet

²⁾ St. Augustine: Sermon 88.5

³⁾ Keresztes Szent János, A Kármel hegyére vezető út, Második könyv

⁴⁾ Gregory Collins i.m.

⁵⁾ Keresztes Szent János i.m.

kezdezt.” (Mk 14,33) Ilyennek még soha nem látták Őt aze-
lőtt. Ez feldűlhatta és tanácsalanná tehetette őket. Krisztus szo-
rong? Krisztus megrémül a haláltól? Minden addigi bizonyos-
ság összeroppant. A Mester szorongására Péterék semmit nem
válaszolnak.

Jézus végigéli a gyötrődés (Mt 26,37) és az agónia (Lk
22,44) teljes mélységét, de még ebben a lehúzó örvényben is
ki akarja mondani a feltétlen igent az Atyának. Igent akar
mondani a kehelyre, s az elfogadás küzdelméhez szeretne vol-
na társul venni maga mellé a három tanítványt, hogy erősít-
sék, hogy imádkozzanak és virrasszanak vele.

Háromszor is visszamegy hozzájuk, és mindháromszor alva
találja őket. (Mt 26,40.43.45) Lukács a színeváltozáskor úgy
fogalmaz: „elnyomta őket az álom” (Lk9,32); a Getszemáni
kerti jelenetben valamit hozzátesz: „szomorúságukban elalud-
tak” (Lk 22,4).

A tanítványok csendbe merülnek, azután pedig álomba. Az
álomban talán menedéket keresnek a valóság elől, amit túl ne-
héz lenne elhordozni, amire nem voltak fölkészülve.

De van egy másik, spirituális dimenziója is ennek az alvás-
nak. A korai szerzetesatyák úgy tanítják, hogy a lelki álmos-
ság a lelkesedéssel, buzgósággal induló út szomorú végpontja
is lehet. Hogyan lehet idáig eljutni?

A buzgóság görög megfelelője a zéein, ami azt jelenti: for-
ni. A buzgóság tehát hasonlítható egy forrásban lévő folyadék-
hoz, amely a hőt külső energiából, a Szentlélekből nyeri. Ve-
szélyes tévedés, amikor naivitásunkban azt képzeljük, hogy
mi magunk termeljük a folyadék felforralásához a hőt. Ha gör-
csösen ragaszkodunk ehhez a meggyőződéshez, akkor a Szent-
lélek visszahúzódik, egészen addig, amíg az ember rá nem
döbben arra, hogy önerőből nem képes Isten energiáját helyet-
tesíteni. Amint a Szentlélek visszahúzódik, a „hőmérséklet”
nagyot zuhan, s csak langyosság marad a helyén. A megszo-
kott langyosság a nemtörődomség csapdájába ejt, ez pedig a
mindenen eluralkodó hanyagsághoz vezet. Innen már csak egy
lépés az elbóbiskolás, a lelki álomosság, ami végül az éberség,
a virrasztás teljes hiányát eredményezi. A spirituális alvásban
már nem ismerem föl a sötétségben ólálkodó ellenséget, de
nem látom meg a virradat első jeleit sem.

Egy 4. századi szerzetesatyá, Ammonász abba a buzgóság
két típusát különbözteti meg: ifjonti és felnőtt buzgóságról be-
szél.

Az ifjonti, a kezdeti buzgóságot – éberség hiányában – meg-
mérgezheti a hiú dicsőségvágy (csodáljanak!), a gög (különb
vagyok náluk!) és a hatalomvágy (nekem kell őket vezetnem!)
szelleme.

Az érett, felnőtt buzgóság mibenlétét Krisztusról olvashatjuk
le. Egyedül Ő nem alszik, mert az a buzgóság, ami Őt fűti,
„stabil, tartós, békés, nyugodt. Hosszú utat tud végigjárni ren-
dithetetlen türelemmel.”⁶⁾ Miért? Mert mindig egységben ma-
radt az Atyával. „Az Atya énbennem van, és én az Atyá-
ban...” (Jn 10,38) Jézus soha nem lépett ki ebből a közezből,
ebből a kapcsolatból. A János evangéliumban minket is több-
szörösen buzdít arra, hogy maradjunk Őbenne. „Maradjatok

énbennem, és én tibennetek. Ahogyan a szőlővessző nem te-
remhet gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti
sem, ha nem maradtok énbennem.” (Jn 15,4)

Érdemes lenne elgondolkodnod azon, mit is jelent konkrétan
Jézusban maradni. Többek között azt, hogy mindent az Evan-
gélium szűrőjén rostálok meg. Ami nem megy át rajta, azt
nem engedem be se a gondolataimba, se a vágyamba, se a szí-
vembe. Amire nem tudom Jézus nevét rámondani, azt a láto-
gatót (irigység, féltékenység, kapzsiság stb.) nem engedem be
a házamba. Az egyházatyák kommentárjaikban még egy más-
fajta alvásról is beszélnek. Úgy fogalmazzuk: Krisztus alszik
a kereszten. Ez a megfogalmazás két szentírási helyre utal. Is-
ten az első emberpár teremtésekor mély álomba merítette
Ádámot, amikor Évát megalkotta. „Az Úr Isten mély álmat
bocsátott az emberre, és az elaludt. Akkor kivett egyet az ol-
dalbordái közül..., asszonnyá formálta...” (Ter 2,21-22) Az
atyák Isten teremtő, újjáteremtő művét látták a kereszttáldo-
zatban. „Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi
elmúlt, és íme: új jött létre.” (2Kor 5,17)

A másik szentírási kép szintén a Teremtés könyvéből való.
Annál a jelenetnél olvassuk, amikor Isten egyoldalúan – hi-
szen csak Ő megy át a kettévágott állatok között! – szövetsé-
get köt Ábrámmal. „Amikor aztán a nap leszállóban volt, mély
álom fogta el Ábrámot, és nagy rettegés és sötétség szállt
rá.” (Ter 15,12) A keresztt az Isten és az ember közötti új és
örök szövetségkötés megpecsételésének a helye. „Így tehát új
szövetség közbenjárója lett Krisztus, mert meghalt az első
szövetség alatt elkövetett bűnök váltságáért, hogy az elhívo-
tak elnyerjék az örökkévaló örökség ígértét.” (Zsid 9,15)

Amíg a tanítványok aludtak, az egész emberiség sorsa dőlt
el. Jézus igent mondott a keresztre, igent mondott ránk.

A zsoltárossal együtt mi is hálás szívvel ismételtgethetjük
magunkban naponta többször is: „Uram, te vagy osztályrés-
zem és kelyhem, te tartod kezemben sorsomat. Osztályrészem
kies helyre esett, örökségem nagyon tetszik nekem.” (Zsolt
16,5-6)

*Részlet A Vigasztaló Szentlélekről nevezett Mirjam
nővér OCD:Öltözz erőbe című írásából.*

⁶⁾ Lettres des Peres du Désert, L10. Bellefontaine

„ÉN VAGYOK A SZŐLŐTŐ, TI A SZŐLŐVESSZŐK.” (JN 15,5)

MaranaTha Lelkigyakorlatos Házunk működtetését 2021. október 15-től a Sacré Coeur nővérek négyfős közössége vette át. Hálát adunk azért, hogy ez a mindkét részből vágyott együttműködés megvalósulhatott, amely számunkra és a Sacré Coeur nővérek számára is az isteni Gondviselés és a Szentlélek hathatós közreműködésének megtapasztalása volt.

Várjuk azokat, akik elcsendesedésre, lelki kísérésre vágnak, egyénileg vezetett vagy csoportos lelkigyakorlatokon szeretnének részt venni. A programokról a MaranaTha ház honlapjáról tájékozódhatnak: www.maranathahaz.hu

Alábbi írásunkban a MaranaTha házat működtető négy fős közösség tagjai: Szilágyi Erzsébet, Szulyovszky Hajnalka, Pietrzak Mariola és Berecz Rita, a Szent Szív Társaság nővérei mesélnek alapítójukról, lelkiségükről és közösségeik szolgálatairól.

Rendünket, a Szent Szív Társaságot 1800. november 21-én alapította Barat Szent Magdolna Zsófia, aki három fiatal társával együtt felajánlotta magát Jézus Szentséges Szívének. Ez az alapítás a francia forradalom időszakában történt, amikor olyan bizonytalan körülmények vették körül az embereket, mint napjainkban.

Lelkiségünk középpontja Jézus sebzett Szíve, amely szeretetből mindent odaadott. Alapító nővéreink arra tettek fogadalmat, hogy „megismertetik Isten szeretetének kinyilatkoztatását”, melyet a nevelés apostoli feladatán keresztül adnak tovább.

A Társaság karizmája a Szent Ignác-i lelkiség családjából nőtt ki, de alapítónőnk a rend számára saját szabályzatot alkotott.

Magdolna Zsófia bentlakásos iskolákat alapított, nevelési célja az volt, hogy a növendékeket abban a korban lányok számára szokatlanul magas színvonalú oktatásban részesítsék, emberi és lelki fejlődésüket a hitélet és a Szent Szív tiszteletének alapjain biztosítsák, hogy később, mint anyák a családjukra gyakorolt hatásuk révén hozzájáruljanak a társadalom keresztény szellemű megújításához.

Magdolna Zsófia különös gondot fordított arra is, hogy a bentlakásos iskolák mellett a szegény gyerekek számára ingyen iskolákat hozzon létre.

Az oktatás magas színvonalának és a szeretettel teli lelkiségnek köszönhetően nagyon gyorsan elterjedt a rend Franciaor-

szágban és Európa más országaiban. Rendünk másik meghatározó tagja, Philippine Duchesne 1818-ban kalandos körülmények között jutott át Észak-Amerikába, ahol megkezdte missziós tevékenységét és lett az észak-amerikai tartomány alapítója, ahonnan rendünk tovább terjedt Közép- és Dél-Amerikába is.

Minden földrészen jelen vagyunk, jelenleg 1683 szerzetes végzi szolgálatát. A Társaság központja Rómában található.

Sacré Coeur iskoláink szerte a világon – bár egyre kevesebb szerzetesi jelenléttel – de viszik tovább nevelési koncepciónkát, amelynek 5 legfontosabb célkitűzése a következő:

- Személyes és cselekvő Istenhítre nevelés
- Intellektuális értékek iránti mély tiszteletre nevelés
- Szociális tudatosságra való nevelés, amely konkrét cselekvésben valósul meg
- Közösségépítés keresztény értékek alapján
- A személyiség növekedése a bölcs szabadság légkörében

A II. vatikáni zsinat nagy szerepet játszott a rendi élet alakulásában, ekkor újra kellett gondolni a megváltozott társadalmi körülmények között szerzetesi életünk alapjait.

Megőrizve alapítónőnk nevelésről alkotott eredeti elképzelését, mely szerint a nevelés a társadalom átalakításának, a szociális háló újrasszövésének eszközét jelenti, nevelői szolgálatunkat három tevékenységi terület köré csoportosítottuk:

- nevelés és képzés
- emberi fejlődés és az igazságosság előmozdítása
- pasztoráció és a hit útján való kísérés

Apostoli rend vagyunk, de a szemlélődő imádságból merítünk erőt, ez az alap. Társaságunk mottója: „Egy szív, egy lélek Jézus Szívében”. Rendünk jelképe a kezdetektől Jézus és Mária szívét ábrázolta. 1988-ban megújult a jelképünk, amely modern nyelven fejezi ki ugyanazt: Krisztushoz hasonlóan jelen lenni a valóságban. A szalagból alakított szív az egység kötelékét és a közöttünk lévő párbeszéd, illetve kapcsolat eszközét jeleníti meg. A nyitott szív egyaránt jelenti Jézus Szívét és a mi szívünket. Ebben a nyitott szívben van a világ törekénységével, sebeivel, mely elmélkedésünk tárgya, hogy felfedezzük benne Krisztust: „Krisztus ott van a világ szívébe rejtve, ahová halála eltemette és ahonnan feltámadt élete is ered, mely lassan áthatja a történelmet.” (1970-es Káptalan). A kereszt,

mint jelkép, azt az utat mutatja, melyen keresztül a keresztyének mindig is követték az Urat, és amely elvezet minket első vágyunkhoz, Jézus Szívéhez és embertársaink szívéhez.

Rendünk legkiemelkedőbb ünnepe: Jézus Szentséges Szívének ünnepe, hiszen Jézus Szíve áll a középpontban. Ezen ünnep alkalmával minden évben megújítjuk fogadalmainkat.

A rend alapításának ünnepét november 21-én tartjuk, május 25-én pedig az 1925-ben szentté avatott alapítónőnk, Barat Szent Magdolna Zsófia égi születésnapjáról emlékezünk meg. Másik szentünk Philippine Duchesne liturgikus emléknapja november 18. Október 20-án „Mater Admirabilis” (Csodálatos Anya) ünnepét tartjuk. A Csodálatos Anya kép minden intézményünkben és iskolánkban megtalálható, az eredetét Rómában, a Trinita dei Monti kápolnában őrzik. A képen látható Szűz Mária ötvözi a szellemi és gyakorlati munkát az imádsággal együtt, mely a mi nevelői munkánkra is utal.

Jeles alkalmainkra imádságokkal (ún. kilencedekkel) készülünk, továbbá együtt ünneplünk rendünk társult tagjaival akik, november 21-én megújítják ígértüket.

A magyar alapítás 1883-ban Budapesten vette kezdetét, az első házunk a Philippineum az Ajtósi Dürer soron, 1917-ben pedig létrejött az első leánygimnázium, a Sophianum. Mindkét intézményünk fiatal lányok több generációját és családjait szolgálta egészen a szerzetesrendek feloszlásáig. Az iskolák államosítását, valamint a szerzetesrendek többségének feloszlását követően, nővéreink nagyrészt elhagyták Magyarországot, de 11 nővér a szerzetesek egri táborába került, négy nővért pedig később börtönbüntetésre ítétek.

Rendünk újraalapítása 1990 januárjában történt. Ekkor jöttek vissza az Ausztriában élő és szolgáló magyar nővérek Budapestre, a zugligeti plébániára, Kozma Imre atya hívására. Hárman közülünk, mint „első fecskék”, 1991-ben kezdtük el jelölt időnkét. De nem csak az újraalapítás feltétele volt a hivatások megléte, hanem azóta is, folyamatosan szívügyünk, hogy másokkal megosszuk karizmánk gazdagságát. Különbő programjaink segítik a fiatalokat abban, hogy felfedezzék Isten akaratát az életükben. Lelki útvonaltervező (GPS) műhelyünk olyan fiatal felnőtteknek szól, akik tudatosan keresik életük irányát; a hivatástisztázó programunk pedig már olyan nők felé nyitott, akik a szerzetesi élet iránt érdeklődnek. A rendbe való belépés pedig különféle ismerkedési és elmélyülési szakaszokból áll.

Budapesten jelenleg két közösségünk található, az egyik a Zugligeti úton, a másik a Mese utcában.

Két vidéki alapításra került sor az elmúlt 30 évben. 1998-ban Szegedre költöztünk, ahol 11 éven át főleg a fiatalok, az egyetemisták pasztorációja volt a feladatunk. 2009-2014 között

Miskolcon, a Fényi Gyula Jezsua Gimnázium Leánykollégiumában végeztük nevelői szolgálatunkat.

A harmadik (jelenlegi) vidéki alapításunk lehetősége már korábban felmerült bennünk akkor, amikor Bíró László püspök atya – még a pécsi Székesegyház plébánosaként – meghívott minket. A Szentlélek ereje úgy munkálkodott, hogy hosszabb időszak elteltével bár, de ez az álmunk valóra válhatott nemrég, amikor a Karmelita Nővérek hívására, 2021 októberében megérkeztünk Mánfára, a MaranaTha Házba. Ittlétünket ajándékként éljük meg és hálásak vagyunk a magyarszéki Sarutlan Karmelita Nővérekkel való együttműködésért.

Elsődleges feladatunk a családi hangulatú MaranaTha Lelkigyakorlatos Ház üzemeltetése, az érkező vendégekről való gondoskodás. Vannak csoportjaink, akik saját programmal érkeznek, vannak, akik számára mi kínálunk lelki programot (lelkigyakorlat, lelki kísérés stb.). Többen érkeznek egyéni elcsendesedésre is. Szívesen jönnek hozzánk plébániai csoportok, nagyobb családok. Visszatérő csoportok és egyének is vannak már, akiket a ház otthonos légköre „visszacsbít”.

Kiemelnénk két újszerű programunkat, melyek fókuszában a test és a lélek összhangja áll. Az egyik a Jézusi gyaloglás, melyet Molnár Renáta (Cor-Way életmód tréner) vezetésével és vele együttműködve valósítunk meg, a másik pedig a Táncima, ahol a meditatív körtáncok és a Szent Ignác-i imamódok mélyítik el a résztvevők Istenkapcsolatát.

Alakulóban van egy ígéretes együttműködésünk a pécsi Pálus Központban működő Manréza-körrel. Ennek nemrég megvalósult gyümölcse volt az Advent első hetében szervezett „Kisért imádság hete” c. programhoz való csatlakozásunk, ahol a résztvevők lelki kísérésébe kapcsolódtunk be.

További együttműködés van kibontakozóban, egyelőre még a tervezés szintjén a Zarándoktábor szervezőivel. Örömlénk, ha ennek a dél-dunántúli útvonalnak kiinduló állomása lehetnénk!

Felföldi László püspök atya kért meg bennünket arra, hogy az egyházmegyei katolikus iskolák tantestületének lelki megerősítésében vállaljunk aktív szerepet, mely kérésnek örömmel teszünk eleget. Ezenkívül az egyetemi lelkeszségi programokhoz is kapcsolódunk.

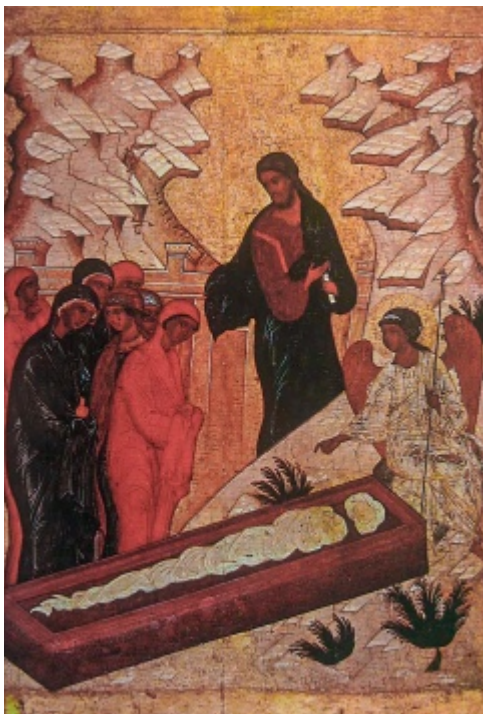
A mögöttünk hagyott, eseményekben, találkozásokban gazdag bő egy év hálára indít bennünket és köszönjük, hogy a pécsi egyházmegyében valóban otthonra találtunk!

*Forrás: a Pécsi Egyházmegye honlapja, Lelki séta rovat
<https://pecsiegyhazmegye.hu/aktualis/lelki-seta/5466-lelki-seta-a-sacre-coeur-noverekenel>*

AZ ÍRÁSOK ÉRTELME

ELMÉLKEDÉS A HÚSVÉTI EVANGÉLIUMRÓL

Marie-Noëlle Thabut hat kötetes sorozata a vasárnapi szentmisék olvasmányait, evangéliumi szakaszait és zsolárait magyarítja világos, közérthető nyelven. A Franciaországban bibliai előadásairól és könyveiről közismert szerző írásait a maros-szentgyörgyi (Erdély) kármelita nővérekkel együttműködve, Katalin nővér fordításában adjuk közre. Az idei „A” egyházi év szentírási szakaszait értelmező I. és II. kötetet már kapható, és a sorozat folytatása („B” és „C”) is hamarosan napvilágot lát. Szívvel ajánljuk lelkipásztoroknak, hitoktatóknak, és mindazoknak, akik az élet igéjét keresik vasárnapról vasárnapra a liturgia által felkínált bibliai szövegekben.

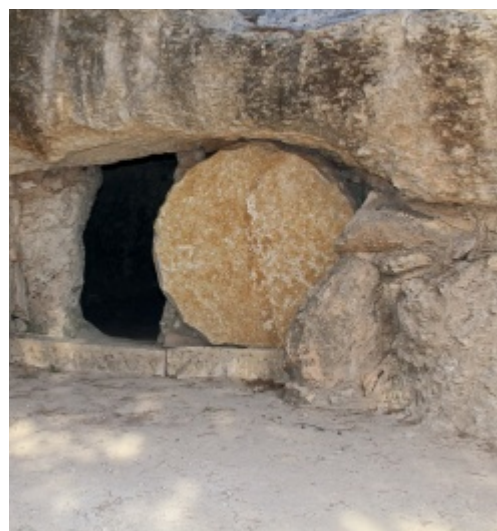
„A hét első napján, kora reggel, amikor még sötét volt, Mária Magdolna kiment a sírhoz. Észrevette, hogy a követ elmozdították a sírtól. Erre elfutott Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit kedvelt Jézus, és hírül adta nekik: «Elvitték az Urat a sírból, s nem tudni, hova tették.» Péter és a másik tanítvány elindult és a sírhoz sietett. Mind a ketten futottak. De a másik tanítvány gyorsabban futott, mint Péter, és hamarabb ért a sírhoz. Benézett, s látta a gyolcsot, de nem ment be. Nem sokkal

később Péter is odaért, bement a sírba és ő is látta az otthagyt gyolcsot meg a kendőt, amellyel a fejét befődték. Ez nem a gyolcs közt volt, hanem külön összehajtva más helyen. Most már a másik tanítvány is bement, aki először ért oda a sírhoz. Látta és hitt. Eddig ugyanis nem értették az Írást, amely szerint föl kellett támadnia a halálból. Ezután a tanítványok visszatértek övéikhez.” (Jn 20,1-9)

János megjegyzi, hogy még sötét volt. A feltámadás fénye átlukasztotta az éjszakát. Nyilván ugyanennek a János-evangéliumnak a prológosára gondolunk: „A világosság világít a sötétségben, de a sötétség nem fogta fel”, a „megragadni” szó kettős értelmében, amely egyszerre jelent „megértést” és „megállítást”. A sötétség nem értette meg a világosságot, mert, ahogy Jézus mondja szintén Szent Jánosnál, a világ nem kaphatja meg az igazság Lelkét (Jn 14,17), vagy: „a világosság a világba jött, de az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot” (Jn 3,19). Mindezek ellenére a sötétség nem tudja megállítani a világosságot abban az értelemben, hogy nem tudja megakadályozni a ragyogását. Ugyancsak Szent János hozza a Krisztus győzelmét kifejező mondatot: „Bízatok, mert legyőztem a világot!” (Jn 16,33).

Tehát „amikor még sötét volt”, Mária Magdolna látja, hogy a követ elmozdították a sírtól. Elszalad megkeresni Simon Pétert és a másik tanítványt, akit Jézus szeretett (feltételezzük, hogy magáról Jánosról van szó), s ezt mondja nekik: „Elvitték az Urat a sírból, s nem tudni, hova tették.” Magától értetődő, hogy a két tanítvány siet. Bizonyára észrevették János tiszteletét Péter iránt. János gyorsabban fut, mert valószínűleg fiatalabb, de hagyja, hogy Péter lépjen be először a sírba.

„Nem sokkal később Péter is odaért, bement a sírba és ő is látta az otthagyt gyolcsot meg a kendőt, amellyel a fejét befődték. Ez nem a gyolcs közt volt, hanem külön összehajtva más helyen.” Felfedezésüket így lehet összefoglalni: a sír üres, és a leplek a helyükön maradtak. Amikor azonban János is belép, a szöveg ezt mondja: „Most már a másik tanítvány is

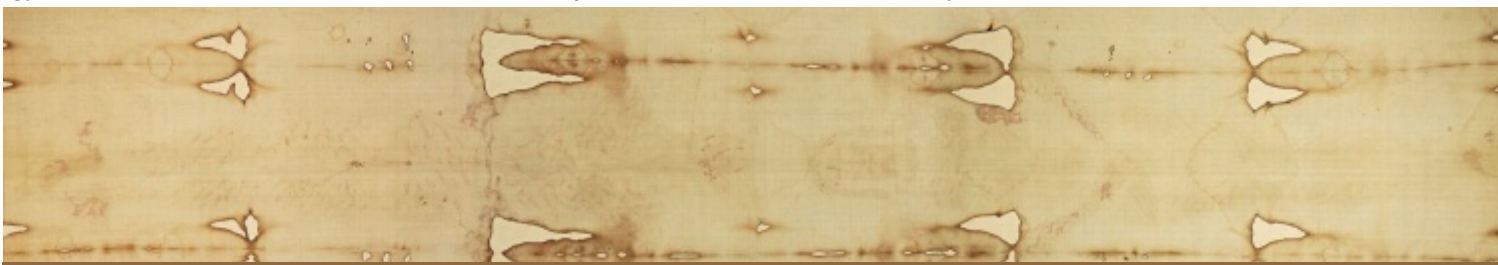

bement, aki először ért oda a sírhoz. Látta és hitt.” Szent János számára a leplek a meggyőzés eszközei, a feltámadást bizonyítják. Még Krisztus kivégzésekor, és azt követően sokkal később is, a keresztények ellenségei azt a hírt terjesztették, hogy tanítványai egyszerűen ellopták Jézus testét. Szent János ezt válaszolja: Ha a testét elvitték volna, a lepleket is elvitték volna! Ha pedig halott lett volna, akkor egy holttestről lett volna szó, amelyről természetesen nem vették volna le a lepleket, amelyek burkolták.

Ezek a leplek annak bizonyítékai, hogy Jézus immár megszabadult a haláltól. Ez a két lepel, amely őt szorosan beborította, a halál passzivitását jelképezte. E két, most már haszontalanná vált elhagyott lepel látán, János lát és hisz. Ő azonnal megértette. Amikor néhány nappal korábban Jézus Lázárt visszahozta az életbe, Lázár megköttözve jött ki a sírból, teste még mindig e világ bilincseinek foglya volt, teste nem feltámadott test volt. Jézus kioldozva jött ki, teljesen szabaddá válva, az ő feltámadott teste nem ismer többé béklyót.

Az utolsó mondat kissé meglepő: „Eddig ugyanis nem értették az Írást, amely szerint Jézusnak föl kellett támadnia a halálból.”

János már több alkalommal is megjegyezte evangéliumában, hogy meg kellett várni a feltámadást ahhoz, hogy a tanítványok megérthessék Krisztus misztériumát,

szavait és viselkedését. A templom megtisztítása során, amikor Jézus valódi botrányt okozott, kiűzve az állatokkal kereskedőket és a pénzváltókat János evangéliuma ezt mondja: „Amikor föl-támadt a halálból, tanítványai visszaemlékeztek ezekre a szavakra, s hittek az Írásnak és Jézus szavainak” (Jn 2,22). Ugyanígy a Jeruzsálembe való ünnepélyes bevonulása kapcsán János megjegyzi: „Tanítványai először nem értették, de amikor Jézus megdicsőült, ráeszméltek, hogy ami történt vele, azt megírták róla” (Jn 12,16).

Valljuk meg őszintén: a Szentírásban sehol nem találunk olyan mondatot, amely azt mondja, hogy a Messiás fel fog támadni. Az üres sír bejáratánál Péternek és Jánosnak nem volt megvilágosodása, mintha a Szentírás egy meghatározott mondata, amelyet elfelejtettek, hirtelen eszükbe jutott volna, hanem hirtelen Isten tervének egésze lett nyilvánvalóvá számukra. Ahogy Szent Lukács mondja az emmauszi tanítványok kapcsán, szellemük megnyílt „az Írások értelmére”.

„Látta és hitt. Eddig ugyanis nem értették az Írást, amely szerint föl kellett támadnia a halálból...” Mivel János hitt, a Szentírás megvilágosodott számára. Mindaddig annyi minden homályban maradt benne. Mivel azonban egyszercsak tévovázás nélkül a hit mellett döntött, minden megvilágosodott: egészen máshogy olvassa újra a Szentírást, és az megvilágosodik számára. A „kellett” kifejezés ezt a magától értetődést fejezi ki. Ahogy Szent Anzelm mondta, nem kell érteni ahhoz, hogy higgyünk, de hinni kell ahhoz, hogy megértsünk.

Számunkra sem lesz soha más bizonyítéka Krisztus feltáma-

dásának, mint az üres sír... A következő napokban megtörténnek a Feltámadott megjelenései. De egyik bizonyíték sem igazán kényszerítő jellegű... Hinnünk kell minden más bizonyíték nélkül, mint amit a keresztény közösségek tanúságtétele megőrzött számunkra. Ha nincsenek is bizonyítékaink, ellenőrizhetjük a feltámadás hatásait: személyek és közösségek mély átalakulását, akik hagyják, hogy lakást vegyen bennük a Szentlélek – ahogy Pál mondja. Ez a legszebb bizonyítéka annak, hogy Jézus él!

Részlet Marie-Noëlle Thabut Az Írások értelme (A év, I. kötet) című könyvéből

ALEXANDRE SINIAKOV:

LEGELTESD AZ ÉN BÁRÁNYAIMAT

„Korábban beszámoltam a noviciátusom éve alatt a számarammal és a lovaival való kapcsolatomból fakadó kegyelmekről. Most a képzésem további részéről szóló elbeszélést adom közre, melyben több a megpróbáltatás, ugyanakkor elmélyültebb is abban az értelemben, hogy az üdvösség nem a tudatlanságot vagy a gond és a baj tagadását jelenti, hanem a rajtuk való túllépést Isten figyelő tekintete mellett. A nyájam barátja voltam. Íme, így váltam pásztorrává az idők, a világ és a halál megpróbáltatásai által. Pásztor vagyok, a lovait edző, ápoló és etető tenyésztő: az Ő juhainak a pásztora, a nap minden órájában, életem minden napján.”

Alexandre Siniakov 1981-ben született, jelenleg a franciaországi orosz ortodox szeminárium rektora. Miután a Kaukázusban nevelkedett, Franciaországba került, ahol letelepedett és az évek során az ortodoxia és a keresztények közötti párbeszéd kiemelkedő alakjává vált. Korábban megjelent művei:

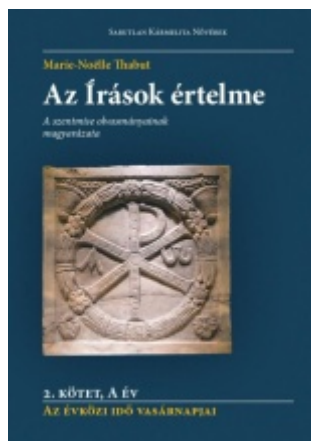
Comme l'éclair part de l'Orient [Miképpen a villám napkeleten támad] (La Procure-Panorama-díj, spirituális könyvek kategória, 2018), Détachez-les et amenez-les-moi! [Oldjátok el, és vezessétek hozzám] (30 Milliő Barát Alapítvány irodalmi díja, 2019), amivel kiérdemelte a spirituális irodalom Kis Hercege címet.

Legújabb könyveinkből:

MARIE-NOËLLE THABUT:

AZ ÍRÁSOK ÉRTELME

II. KÖTET, „A” ÉV

A II. Vatikáni Zsinat nyomatékán kérte, hogy a Szentírás legyen hozzáférhető mindenki számára. A vasárnapok és ünnepek liturgiája három év alatt végigvezet bennünket az összes biblikus könyvön. Nem elég azonban a bibliai szavakat olvasni vagy vasárnapként hallgatni ahhoz, hogy meg is értsük azokat! Egy jó vezető elengedhetetlenül szükséges, hogy „megnyissa értelmünket az Írások megértésére”, ahogy Szent Lukács mondja (vö. Lk 24,45).

Marie-Noëlle Thabut kétségtelenül az egyik legjobb szakértő ebben a témában. Világos szavakkal és ritka pedagógiai érzékkel vezet be a szövegek mélységeibe, s ezzel az olvasók széles táborát segíti a vasárnapi szentmise-olvasmányok tudatosításában.

Marie-Noëlle Thabut a párizsi Katolikus Intézetben (l'Institut catholique) végzett teológia szakon. A versailles-i egyházmegye biblikus képzéssel megbízott szakembere, tizenkét éven át volt a liturgikus és szentségi lelkipásztorkodás egyházmegyei és regionális felelőse. Számos kommentárt készített a vasárnapi szentmisék szentírási olvasmányairól a Notre-Dame és a Panorama rádiók, valamint a francia katolikus tévé, a KTO számára. Házas, három gyermeke és számos unokája van.

A kármelita könyvek megrendelhetők:

A www.karmelita.hu honlapon keresztül, vagy e-mailben a csoki.karmelita@gmail.hu címen. Üzenetrögzítő: +36 30 341 3930
A kármelita nővérek korábban megjelent könyveiről és kiadványairól szintén a honlapon tájékozódhat.

KÁRMELHEGYI LEVELEK

Lelkigyakorlatok a Kármelben

Ebben az évben is nagy szeretettel várjuk az imádkozni, elcsendesedni vágyókat vendégházainkba. Meghirdetett lelki-gyakorlatainkról honlapunkon tájékozódhatnak.

HÓREB LELKIGYAKORLATOS HÁZ

Szeretettel várjuk az elcsendesedni vágyókat kolostorunk vendégházába!

Hogy nővérközösségünk liturgikus imádságába minél többen bekapcsolódhassanak, és hogy másokkal is megoszthassuk a csendnek, és az Úrral való találkozásnak ezt a kitüntetett terét, két évvel ezelőtt a korábban ostsütésre használt épületünket vendégházzá alakítottuk és kibővítettük.

Az így kialakított Hóreb vendégházban 15 szoba külön fürdőszobával, valamint előadóterem áll a lelki-gyakorlatozók rendelkezésére.

Kézműves csokoládéinkból

Díszdobozos bonbon 9 db-os csomagolásban

BÁRÁNY ét-, tej- és fehér csokoládéból

TOJÁS ét-, tej- és fehér csokoládéból

NYUSZI ét-, tej- és fehér csokoládéból

Ropogós mogyorós tejszokoládé tábla, cappuccino ízű tábla és narancsos étcsokoládé tábla (100g)

Kézműves csokoládéink megrendelhetők honlapunkon, a www.karmelita.hu címen

ADOMÁNYOK, SZJA 1%

Mindenszentek Kármeléért Alapítvány

Számlaszám: 10918001-00000069-06290006

Adószám: 18177662-1-41

Az alapítvány a Sarutlan Kármelita Nővérek magyarországi közösségét segíti abban, hogy kolostoruk mellett lelkeségi központot tartsanak fenn azok számára, akik imádságos csöndre, a kármelita lelkeség megélésére töreksenek a világban, közösen imádkozva a nővérekkel.

Hálás köszönetet mondunk adományozóinknak. A nővérek mindnyájukat szeretettel hordozzák imáikban.

AMI A KÁRMELBEN VÁRJA ÖNT:

- **Csend és imádság Isten jelenlétében**
- **Közösségünk imaháttere**
- **A természet szépsége**

A kolostor napirendje:

Hétköznapi napokon és szombaton:

5.45: matutinum és laudes; **7.00:** belső ima;
8.00: szentmise; **12.00:** déli imaóra;
17.00: vesperás és belső ima **20.05:** kompletórium
(szombaton **19.30:** kompletórium és vigília)

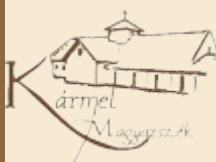
Vasárnap:

8.00: laudes; **10.00:** belső ima **11.00:** szentmise;
12.15: déli imaóra; **17.00:** belső ima;
18.00: vesperás; **20.05:** kompletórium

KÁRMELHEGYI LEVELEK

A MAGYARSZÉKI SARUTLAN
KÁRMELITA NŐVÉREK HÍRLEVELE

7396 Magyarorszáki, Kármelita kolostor 1.

Üzenetrögzítő: +36 30 341 4939 • www.karmelita.hu